CZECHOWICKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU ZAPAŁCZANEGO

w

Czechowicach-Dziedzicach.

Budowę Fabryki Zapałek w Czechowicach rozpoczęto w roku 1920, którą kierował inż.Unger.
W 1921 roku w marcu nastąpiło uruchomienie fabryki.
Dyrektorem został inż.Unger.
W pierwszych dniach produkcja wynosiła 4 skrzynie zapałek.
Już w roku 1922 fabryka pracuje na dwie zmiany.
Produkcja zwiększyła się do 60 skrzyń zapałek dziennie.
Zatrudniała 700 robotników w tym sporo dzieci w wieku od 12 do 13 lat.
Zarobki były głodowe. Dzieci zarabiały od 12 do 15 pudełek na ośmiogodzinną dniówkę.
W 1921 roku robotnicy organizują strajk, który trwał 3 dni, w wyniku czego uzyskano znikomą podwyżkę płac.
W 1922 roku wybucha drugi strajk i tym razem robotnicy niewiele na tym zyskują,
Majstrami byli ludzie narodowości czeskiej. Używali oni języka niemieckiego. Raporty i sprawozdania pisane były też w języku niemieckim.
Wynagrodzenia ich były dziesięciokrotnie wyższe od płac robotników.
W lutym 1924 roku robotnicy zorganizowali ponownie strajk w wyniku czego zamknięto fabrykę na okres 6 miesięcy.
W tym czasie przeprowadzono remont fabryki, oraz sprowadzono nowe maszyny szwedzkie i niemieckie. Uruchomienie nastąpiło dopiero we wrześniu 1924 roku.
Produkcja odbywa się tylko na jedną zmianę i wynosi 122 skrzynie.
W 1926 roku Rząd Polski wykupił fabrykę z rąk prywatnych właścicieli i wydzierżawił koncernowi szwedzkiemu.

./.

W tym czasie pracowano tylko 4 dni w tygodniu. W latach 1935 - 1939 dyrektorem zostaje inż. Tarnawski z Częstochowy, który stopniowo eliminuje język niemiecki w fabryce i wprowadza urzędowanie w języku polskim.

W 1940 roku na teren fabryki wkracza armia niemiecka i znowu przywrócony zostaje język niemiecki jako urzędowy,

W październiku 1944 roku założona zostaje na terenie zakładu tajna organizacja P.P.R. Pierwszymi jej członkami byli: Walery Kokoszka, Karol Żyła, Władysław Żyła, Alojzy Mola, Karol Antonik, Jan Zielezniḱ.

17 stycznia 1945 roku Niemcy opuszczają fabrykę.

Wtedy członkowie P.P.R.-u wyznaczają sobie zadanie nie opuszczania fabryki i czuwania nad jej urządzeniami.

Już 5 lutego 1945 roku otrzymują karabiny od żołnierzy Radzieckich i organizują straż przemysłową.

Zakład zostaje uruchomiony.

50 osób pracuje na jedną zmianę bez wynagrodzenia. Dopiero w kwietniu wynagrodzono pracowników zapałkami i produkcja ruszyła pełną parą.

W 1953 roku zakład rozpoczął produkcję eksportową co stanowa ło 15 % ogólnej produkcji.

Wzbogacono też produkcję o nowy asortyment,zapałki gabinetowe

W 1962 roku uruchomiono produkcję wełny drzewnej opartej na wykorzystaniu odpadów w ilości 400 ton rocznie.

W roku 1969 zakład zatrudniał już 654 pracowników .

Produkcja wynosiła 118 tys. skrzyń zapałek oraz 2000 ton wełny drzewnej.

Produkcja zapałek odbywa się w kilku asortymentach takich jak: zapałki normalne, gabinetowe, turystyczne i sportowe.

Uruchomiono produkcję płyt "Bipan" opartą wyłącznie na dotychczas spalanych odpadach.

35 % ogólnej produkcji pochłania eksport.

./.

Zakład eksportuje zapałki do: Arabii, Arabii Saudyjskiej, Afganistanu, Kanady, Związku Radzieckiego, Tunisu, Grecji, Islandii, Burundii, Maroka, N.R.P, Konga.

W 1985 roku planuje się,że zakład będzie zatrudniał 648 pracowników.

Produkcja zapałek wzrośnie o 1,2 % i o 50 % wełny drzewnej j.

Przewiduje się także uszlachetnianie płyt "Bipan".